

СОДРЖИНА:

1. ВОВЕД 2. ТЕРМОТЕРАПИЈА 3. КРИОТЕРАПИЈА 4. УЛТРАЗВУК 5. ХИДРОТЕРАПИЈА 6. ФОТОТЕРАПИЈА 7. ЗАКЛУЧОК

-3 -4 -7 -9 -11 -13 -17

1. ВОВЕД Топлината во медицината особено во физикалната терапија кај рехабилитација на болните и повредените е во широка примена кај нас и истата е во главном организирана во склоп на бањитњ со термални води каде покрај обичното дејство на водата преку хидромасажата се применува и нејзино лековито дејство во зависност од нејзиниот хемијски состав.

Термотерапија во потесен смисол, односно процедура каде на телото му се доведува топлината, и Криотерапија, процедура каде од телото се одведува топлината • 1. ТЕРМОТЕРАПИЈА 1.1.

Дефиниција Термотерапија (грч. Термос=топло) е област на физикалната терапија која го изучува биолошкото дејство на топлотната енергија на органозам и можностите на нејзината примена кај оболените и повредените. Физиолошките поими на топлината и на ладното ги означуваат субјетивните сетила на секој поединец, односно отстапување од индеферентни зони.

Индеферентна зона е онаа температура на која организам во недворешната средина испушта најмалку топлина, или најмалку топлина прима од неа. Онаа на воздух изнесува 29-34° С, за пелоид 39-39° С, а за парафин 52° С. Во лево и во десно од овие температури се наоѓаат топла и ладна диферентна зона, потоа следуваат граница на толеранција на ткивот, и на крајот температури кои предизвикуваат смртта на ќелиите. 1.2. Поделба на термотерапијата

Термотерапијата се дели на:

Локална процедура, (на еден дел од телото), Општа процедура, (на цел организам). • Во зависност од површината на телото на која се делува, термотерапијата се применува како:

Со радијацијата (лат. Радиатио=зрачење), односно пренесување без медиум (инфрацрвени зраци), Со кондукција (лат. цондуцтио=преведување), односно со директен допир со затопленото тело, кое е вообичаено во топла состојба (парафин, пелоид, парафанго, затоплен песок) •

• Термотерапија во потесен смисол Со промената на физичките агенси се оздава: Егзогена топлина, т.е. онаа топлина која се создава надвор од телото, во надворешната средина во која организам од надворешната средина прима на еден од следните начини:

•

Со конвекција (лат. цонвектио=струење), односно преку медиум кој е во течна и гасна состојба (топла вода, затоплена пареа и сл.)

Со конверзија (лат. цонверсио=претварање) на енергијата на електромагнетното поле на високофреквентните струи во топлинската енергија. • Ендогена топлина, т.е. онаа топлина која се создава во органозмот

1.3.

Биолошко делување на топлината

Локално зголемување на температурата доведува до забрзување на метаболичките реакции и зголемување на потрошувачката на кислородот, така да за секој степен на зголемената температура доаѓа до зголемување на метаболичката активност за 13% (Van Hofov закон).

Забрзување на метаболизмот создава поволни ефекти кај хроничните оштетувања. Но вакво делување не се посакувано кај акутните инфекции и оштетувања како и кај состојбата на исхемија. Докажано е дека кај зголемената температура се зголемува и активноста на колегенезата така да се кај активниот артритис без оглед на етиологијата не смее да се дава топлина. При зголемувањето на локалната температура над 45° доаѓа до коагулацијата на протеините. • Локално делување на топлината: Метаболички делувања

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com